

§ 38.

Landsoverretten kan indømme Underdommeren og Landsoverretsadvokater, der have gjort sig skyldige i Pligtforsømmelse, Bøder indtil 200 Rd.

§ 39.

I Stedet for §§ 267—69 i tidtævnte Lov finder Lov 8de Marts 1856 §§ 1—4 Anvendelse paa Domme, der affiges af Landsoverretten som Appelret.

§ 40.

Den af Underretten affagte Dom kan, naar den kan indankes for Landsoverretten, ligeledes indankes af de i denne Lovs § 18 nævnte Personer, med Sagtagelse af Forskrifterne i Lov om Straffefagers Behandling ved Rævningsretter § 285, umiddelbart for Høiesteret til at kjendes nesterrettelig i Anledning af formelle Feil. Indanker den ene Part Sagen til Landsoverretten, kan den anden ikke samtidig indanke den til Høiesteret.

§ 41.

Saadan Indankning foregaaer efter Reglerne i „Lov om Straffefagers Behandling ved Rævningsretter Afsnit VII §§ 288—303“, dog bliver derved at iagttage:

1. Høiesteret kan, da Indankningen alene angaaer formelle Spørgsmaal, ikkun stadfæste Dommen eller kjende den nesterrettelig.
2. Stadfæstes Dommen, kan den ikke senere indankes for Landsoverretten, hverken paa Grund af formelle eller reelle Feil.
3. Kjendes Dommen nesterrettelig, bestemmer Høiesteret, om den samme eller en anden Underdommer skal behandle Sagen.

§ 42.

En af Landsoverretten som Appelret i Straffesager affagt Dom kan i Domsældtes Interesse indankes for Høiesteret, i Anledning af at væsentlige Former af Underretten ere tilsidefattede, uden at Landsoverretten derfor har kjendt Dommen nesterrettelig, eller paa Grund af, at saadanne Feil ere begaaede af Landsoverretten. Saa kan Dommen ogsaa indankes med Hensyn til Landsoverrettens Afgjørelse af

Spørgsmaal om Omkostninger ifølge denne Lovs § 37 og Ibømmelse af Bøder ifølge § 38.

Derimod bliver, i Henhold til § 35, enhver Landsoverretsdom med Hensyn til Realitetspørgsmaal, der af Landsoverretten ere paadømte i anden Instants, og enhver Fristbødsdom, saavel med Hensyn til reelle som formelle Spørgsmaal, upaaanfelig.

§ 43.

Indankningen af Landsoverretsdomme foregaaer efter Reglerne i Lov om Straffefagers Behandling ved Rævningsretter §§ 288—303, med følgende Forandringer og nærmere Bestemmelser:

1. Anmeldelse af Indankning gjøres til Formanden for de Dommere, der have dømt i Sagen.
2. Høiesteret kan forandre Dommen, forsaavidt den angaaer Omkostninger eller Bøder, idømte i Henhold til denne Lovs §§ 37 og 38.

I andre Tilfælde kan Høiesteret kun stadfæste Dommen eller kjende den nesterrettelig. Gjør den det sidste, bestemmer den, om og paa hvilket Trin Sagen skal behandles paany, saa og om den skal behandles af den samme eller en anden Underdommer, af de samme eller andre Landsoverretsdommere.

III.

Ny Behandling af en Sag, der endelig er paadømt.

§ 44.

En endelig paadømt Sag kan i Domsældtes Interesse, i Henhold til Reglerne i Lov om Straffefagers Behandling ved Rævningsretter Afsnit VII, underkastes ny Prøve, idet Sagen henvises til den samme eller en anden Underdommer end den, der tidligere dømte i Sagen. Den paany paadømte Sag kan indankes ifølge Reglerne i nærværende Lov Afsnit II.